

РЕШЕНИЕ

№ 4926

гр. София, 16.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Диляна Николова**

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **3713** по описа за **2013** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Комисията за финансов надзор, чрез юриконсулт С. срещу решение /без номер/ от 04.03.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 21216/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 116 състав, с което е отменено наказателно постановление /НП/ № Р-10-601 от 11.10.2012 г., издадено от Заместник - председателя на Комисията по финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор”.

С оспореното НП на ЗД [фирма] /по настоящем дружеството се е вляло в ЗАД [фирма]/ на основание чл. 314, ал. 1, т. 2 от Кодекса за застраховане /КЗ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 4000 лева, за неизпълнение на законово задължение, установено в същата норма.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, поради нарушение на материалния закон. Твърди се, че първоинстанционният съд не е съобразил, че Решение № 189-ОЗ/16.03.2012 г. по своята правна същност е принудителна административна мярка. Посочено е, че чрез налагане на ПАМ се цели постигане на правен резултат, който е невъзможен, посредством други, предвидени в закона способи. В случая застрахователят не е представил изисканите документи, във връзка с подадена в КФН жалба, поради което се е наложило налагането на визираната ПАМ.

Инвокирани са доводи, че съгласно разпоредбата на чл. 302, ал. 1, т. 2 от КЗ, заместник-председателя на КФН има право да налага ПАМ на застрахователи, когато същите с действията си или бездействията си възпрепятстват упражняването на застрахователния надзор. Според касатора в случая е безспорно, че с Решение № 189-ОЗ/16.03.2012 г. на застрахователя е разпоредено да представи определени документи именно с цел упражняване на застрахователен надзор, като неизпълнените на решението представлява неизпълнение на ПАМ, което е основание за налагане на имуществена санкция.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът се представлява от юрисконсулт С., който поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба не се представлява и не взема становище по жалбата.

Представителят на СГП счита жалбата по същество за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е намерил за установени обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителя. Първоинстанционният съд е приел, че на 13.12.2011 г. в КФН е подадена жалба от Д. Ц. Р. от [населено място], касаеща възникнал между Гаранционен фонд и ЗК [фирма] спор относно това кой трябва да изплати застрахователно обезщетение по застрахователна претенция за имуществени вреди. Р. е посочил, че на 15.12.2007 г. е участвал в пътнотранспортно произшествие, в резултат, на което е претърпял имуществени вреди. Във връзка с ПТП бил съставен Протокол № 884699/15.12.2007 г., видно, от който виновният участник е управлявал лек автомобил марка „БМВ”, модел „316 Г”, с ДК [рег.номер на МПС]. За този автомобил към момента на настъпването на ПТП е имало сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите” в ЗК [фирма], полица № 04/[ЕГН], със застрахователен период от 26.07.2007 г. до 25.07.2008 г. Р. е предявил пред ЗК [фирма] претенция за изплащане на обезщетение. От дружеството получил уведомление, че следва да се обърне към ГФ. Предвид това жалбоподателят е предявил претенцията си пред ГФ, но с писмо изх. № 07-07-1 от 04.04.2008 г., фондът е отказал плащане с мотив, че към датата на настъпване на застрахователното събитие, за този автомобил е имало сключена застраховка гражданска отговорност в ЗК [фирма].

За изясняване на основателността на претенцията с Решение № 189 - 03/16.03.2012 г. на заместник-председателя на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор” от застрахователя са изискани документи. По същество визирият акт представлява принудителна административна мярка.

В указания срок компанията не е представила поисканите книжа, което е прието от административно-наказващия орган като неизпълнение на законово задължение по чл. 314 от КЗ.

Във връзка с констатациите бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № Р-06-261 от 19.04.2012 г., връчен на упълномощено лице, което го подписало без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че в случая не се касае за неизпълнение на законово задължение, поради което е отменил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, IX касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: За постановяването на оспореното решение касаторът е бил уведомен, чрез изпращане на съобщение на 13.03.2013 г., получено от юриконсулт С.. Жалбата е подадена чрез СРС на 19.03.2013 г., т.е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства, излагайки изключително подробни и задълбочени мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда, поради което не следва да бъдат преповтаряни. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН. Фактическите констатации, описани в акта, не противоречат на събраните по делото гласни и писмени доказателства, но направените от административно-наказващия орган изводи са напълно погрешни.

По силата на чл. 302, ал. 1, т. 2 от КЗ, заместник-председателя на КФН, ръководещ направление „Застрахователен надзор”, може да налага мерките по ал. 2, когато установи, че застраховател възпрепятстване упражняването на застрахователния надзор. Мерките са изброени изчерпателно, но сред тях липсва възможност за изискване на документи по повод на подадени жалби, чрез налагане на ПАМ, т.е. СРС правилно е преценил, че посоченото по-горе решение не представлява мярка, с която се цели предприемането на конкретни мерки, за да преустановят допуснатите нарушения и да се отстранят вредните последици от тях. Длъжностните лица при КФН осъществяват, включително и повод на подадени жалби от застраховани проверки по реда на чл. 19 от КЗ, като при извършването им могат да разпоредят и представяне на документи от страна на застрахователя. При неизпълнение на това задължение, на лицето може да се наложи санкция по чл. 319, ал. 1, т. 2 от КЗ, каквото в разглеждания казус не е направено.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде потвърдено.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С. – град, IX касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 04.03.2013 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 21216/2012 г. на Софийски Районен Съд – Наказателно отделение, 116 състав.

Решението е окончателно.